

Γιάννης Ελαφρός

Επάγγελμα έχει κάνει ο Περισσός τη διαστρέβλωση των θέσεων των δυνάμεων της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς και ειδικά του NAP και της ANΤΑΡΣΥΑ. Χαρακτηριστικό είναι άρθρο στον Ριζοσπάστη της 30ης Απρίλη (**Ο ΝΑΤΟϊκός «πασιφισμός», η σοσιαλδημοκρατία και το οπορτουνιστικό ρεύμα**, βάζουμε το link για να μπορεί ο κάθε αγωνιστής/στρια να κρίνει), όπου κατά την προσφιλή πρακτική του ΚΚΕ ανακατεύονται οι θέσεις μια σειρά δυνάμεων (ή αυτό που κατασκευάζει ως θέσεις τους ο «Ρ»), από την αστική αντιπολίτευση του ΣΥΡΙΖΑ μέχρι οργανώσεις της Αριστεράς, με διαφορετικές τοποθετήσεις μεταξύ τους. Από τον «αχταρμά» αυτόν, οι «καλλιτέχνες» της διαστρέβλωσης, μεταξύ αυτών και ο υπεύθυνος της Ιδεολογικής Επιτροπής Λουκάς Αναστασόπουλος, βγάζουν τα προκατασκευασμένα συμπεράσματα για τον «οπορτουνιστικό χώρο».

Ειδικά όσον αφορά το NAP και την ANΤΑΡΣΥΑ επιλέγεται η εν ψυχρώ συκοφάντηση για να αντιμετωπιστεί η αριστερή κριτική στη ρεφορμιστική πολιτική του ΚΚΕ: «Παρά τις όποιες αντικαπιταλιστικές αναφορές, οι αναλύσεις τους καταλήγουν στην αποδοχή ότι μπορεί να υπάρξει μια “πιο ήπια πολιτική” του αστικού κράτους, ένα “μικρότερο κακό” μιας προοδευτικής κυβέρνησης σε αντίθεση με την “ακραία ΝΑΤΟϊκή πολιτική της ΝΔ”. [...] Το NAP και η ANΤΑΡΣΥΑ συμβάλλουν στην ίδια κατεύθυνση, εστιάζοντας πολιτικά στην ανάγκη “να ανατραπεί η αντιλαϊκή, αντιδραστική και φιλοπόλεμη κυβέρνηση της ΝΔ και η πολιτική της”».

Ο υπεύθυνος της Ιδεολογικής Επιτροπής του ΚΚΕ εξαπολύει μια άθλια και συνειδητά συκοφαντική κατηγορία σε βάρος του NAP και της ANΤΑΡΣΥΑ γράφοντας για «στην ουσία στήριξη των ΝΑΤΟϊκών σχεδιασμών για το Αιγαίο»! «Χαρακτηριστικές είναι οι θέσεις δυνάμεων όπως το NAP και η ANΤΑΡΣΥΑ για τα κυριαρχικά δικαιώματα της Ελλάδας, που παρουσιάζουν για παράδειγμα τις γκρίζες ζώνες στο Αιγαίο ως κάτι που ενυπάρχει στη γεωγραφία του και επομένως πρέπει να λυθεί μέσω μιας “έντιμης συνεννόησης” των

αστικών τάξεων της Ελλάδας και της Τουρκίας. Κρύβουν ότι μια νέα ιμπεριαλιστική συμφωνία για τη συνεκμετάλλευση, τη συγκυριαρχία στο Αιγαίο για την αιγιαλίτιδα ζώνη και τον καθορισμό ΑΟΖ έχει ιδιαίτερη σημασία για τη συνοχή της νοτιοανατολικής πτέρυγας του ΝΑΤΟ...», γράφει.

Οι θέσεις του ΝΑΡ και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ απέχουν παρασάγγας από την «παρουσίαση» του Ριζοσπάστη. Για παράδειγμα στην πρόσφατη Απόφαση της Πολιτικής Επιτροπής του ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση και του Κεντρικού Συμβουλίου της νΚΑ για το θέμα του πολέμου (Μάρτιος 2022, δείτε [εδώ](#)) αναφέρονται μεταξύ άλλων:

«Στις νέες συνθήκες βασική επιδίωξη ΗΠΑ/ΝΑΤΟ αποτελεί η συσπείρωση της Νοτιοανατολικής πτέρυγας του ΝΑΤΟ, η σταθερή επάνοδος της Τουρκίας στο δυτικό στρατόπεδο (ήδη κινείται προς τα εκεί, χωρίς να χάνει την κατακτημένη αυτοτέλειά της). Ειδικός στόχος η αξιοποίηση από την Ευρωπαϊκή Ένωση των ενεργειακών πόρων της περιοχής, με τον πιο πρόσφορο και οικονομικό τρόπο, υπερβαίνοντας αντιπαραθέσεις. Κίνδυνος να ανοίξουν ξανά οι κακοφορμισμένες πληγές σε Συρία και Λιβύη, με δυτική αντεπίθεση στη ρωσική επιρροή.

Στο πλαίσιο αυτό διαφαίνεται μια πορεία προς ένα μορατόριουμ στην αντιπαραθέση Ελλάδας-Τουρκίας, χωρίς επίλυση των βασικών διαφορών, που μπαίνουν κάτω από το τραπέζι. Το πόσο και πως αυτό θα διαρκέσει μένει να αποδειχθεί, κανείς δεν μπορεί να αυταπατάται για εύκολη επίλυση των διαφορών, παρότι τα ηγεμονικά καπιταλιστικά κράτη πιέζουν για "συνεκμετάλλευση".

Ο βασικός στόχος της ελληνικής αστικής τάξης, δηλαδή να χρησιμοποιήσει μια ισχυρή συμμαχία με ΗΠΑ/ΝΑΤΟ και Γαλλία/ΕΕ για την αναβάθμιση της γεωπολιτικής και οικονομικής θέσης στην περιοχή (σε βάρος και των τουρκικών αυξημένων προσπαθειών και φιλοδοξιών), ως πυλώνα για την ενίσχυση της κερδοφορίας της και για την καπιταλιστική ανασυγκρότηση στην Ελλάδα, όχι μόνο δεν αλλάζει, αλλά ενισχύεται, αν και τροποποιημένος με βάση το νέο "κλίμα" με Άγκυρα. Η στρατηγική αυτή υποστηρίζεται από όλο το αστικό πολιτικό μπλοκ και τα κόμματα ΝΔ, ΣΥΡΙΖΑ, ΚΙΝΑΛ/ΠΑΣΟΚ, εθνικιστές».

Κι ακόμα όσον αφορά το θέμα της πάλης κατά της κυβέρνησης από τη σκοπιά της συνολικής επαναστατικής πάλης:

«Αγωνιζόμαστε ενάντια στην πολιτική της κυβέρνησης της ΝΔ και των άλλων αστικών κομμάτων (ΣΥΡΙΖΑ, ΠΑΣΟΚ/ΚΙΝΑΛ, εθνικιστές κλπ.), που θεωρούν τη συμμετοχή σε ΝΑΤΟ και ΕΕ «Λυδία λίθο» της πολιτικής τους. Απέναντι στη βαρβαρότητα του σύγχρονου καπιταλισμού η ελπίδα βρίσκεται στον ταξικό και διεθνιστικό αγώνα της εργατικής τάξης και των συμμάχων της σε όλο τον κόσμο για τις ανάγκες και τα δικαιώματά της, για την ειρήνη των λαών και την ελευθερία, για την ήττα της πολεμικής εκστρατείας του κεφαλαίου και των ιμπεριαλιστικών κέντρων, για την κοινωνική-κομμουνιστική απελευθέρωση».

Κι ακόμα:

«Συνολικότερη απάντηση στη σημερινή φάση του καπιταλισμού είναι η ενίσχυση του ταξικού εργατικού κινήματος, της αντικαπιταλιστικής επαναστατικής Αριστεράς και του σύγχρονου κομμουνιστικού κινήματος. Μόνο με την τεράστια κινητοποίηση των εκατομμυρίων, με ένα απειλητικό επαναστατικό κίνημα ηττούνται και ανατρέπονται οι πολεμικές εκστρατείες του κεφαλαίου».

Γιατί το ΚΚΕ βάζει στο στόχαστρο τους άμεσους πολιτικούς στόχους, όπως την έξοδο από το ΝΑΤΟ ή την ανατροπή της κυβέρνησης και κάθε κυβέρνησης με την ίδια πολιτική;

Επειδή τα στελέχη του ΚΚΕ μπορούν να διαβάσουν κι επειδή θεωρούμε πως καταλαβαίνουν τι διαβάζουν δεν μπορούμε να μην αναρωτηθούμε γιατί το ΚΚΕ κλιμακώνει αυτή την τακτική της πολεμικής και της διαστρέβλωσης, ειδικά σε αυτές τις τόσο κρίσιμες στιγμές για το εργατικό λαϊκό κίνημα και την Αριστερά.

Γιατί το ΚΚΕ βάζει στο στόχαστρο τους άμεσους πολιτικούς στόχους, όπως την έξοδο από το ΝΑΤΟ ή την ανατροπή της κυβέρνησης και κάθε κυβέρνησης με την ίδια πολιτική, πάντα στο πλαίσιο ενός αναπτυσσόμενου αντικαπιταλιστικού επαναστατικού αγώνα; Κι ακόμα, γιατί δεν διαχωρίζεται αλλά αναπαράγει την κυρίαρχη αστική «εθνική αφήγηση» για τα «κυριαρχικά δικαιώματα» και τις ΑΟΖ; Αν ο αστικός ανταγωνισμός Ρωσίας-Ουκρανίας/Δύσης είναι άδικος και από τις δύο πλευρές, δεν συμβαίνει το ίδιο και με αυτόν των αστικών τάξεων Ελλάδας-Τουρκίας;

Το διαχρονικό έλλειμμα ανατρεπτικής επαναστατικής πολιτικής, που αναδεικνύεται κυρίως σε κρίσιμες καμπές του κινήματος, δεν κρύβεται με «επαναστατικές» κραυγές.

Πηγή: prin.gr